

Izaiáš 53:8 Skrze útlak a soud byl vzat, kdo se bude zabývat jeho údělem? [n. v jeho generaci kdo se nad tím zamyslí?] Neboť byl vyťat ze země živých, jeho rána přišla za přestoupení mého lidu.

Jan 18:12-14 ¹²Oddíl, velitel a židovští strážci Ježíše zatkli a spoutali ho. ¹³Přivedli ho nejprve k Annášovi; byl totiž tchánem Kaifáše, který byl toho roku veleknězem. ¹⁴Byl to právě Kaifáš, který poradil Židům, že je prospěšné, aby jeden člověk zemřel za národ.

Jan 18:19-22 ¹⁹Velekněz se Ježíše otázal na jeho učedníky a na jeho učení. ²⁰Ježíš mu odpověděl: "Já jsem mluvil k světu veřejně; učil jsem vždy v synagoze a v chrámě, kde se scházejí všichni Židé, a nic jsem neříkal tajně. ²¹Proč se ptáš mne? Zeptej se těch, kteří slyšeli, co jsem jim pověděl; hle, tito vědí, co jsem řekl." ²²Když to řekl, jeden strážce, který stál poblíž, dal Ježíšovi ránu se slovy: "Takto odpovídáš veleknězi?"

DA – Touha věků 700.2 Kristus mu v klidu odpověděl: **Jan 18,23 (B21)** „Jestli jsem řekl něco špatného, dokaž to. Jestli ne, tak proč mě biješ?“ Nenechal se vyprovokovat a nevyslovil žádná slova odplaty. Jeho klidná odpověď vyvěrala z bezhříšného srdce naplněného trpělivostí a laskavostí. (srv. TV 446.5)

DA – Touha věků 700.3 Kristus týrání a urážení nesl těžce. Lidé, které stvořil a pro které podstupoval nekonečnou oběť, Jej ponižovali všemi možnými způsoby. Trpěl tím více, čím je svou dokonalostí, svatostí a nenávistí k hříchu převyšoval. Utrpení z rukou lidí, kteří se chovali jako běsové, pro Něj bylo nepřetržitou obětí. Protivilo se Mu být obklopen lidmi, které ovládal Satan. Věděl, že v jediném okamžiku může zábleskem své božské moci své kruté trýznitele srazit k zemi. O to těžší bylo tuto zkoušku snášet. (srv. TV 446.6)

DA – Touha věků 700.5 Ještě před založením světa se zavázal, že na sebe vezme hřích lidstva. Pro tento slib a z lásky k Otci bez reptání trpěl surové jednání lidí, které přišel spasit. Součástí Jeho poslání na zemi bylo snášet všechny urážky a křivdy, kterými budou lidé schopni Jej zahrnout. Jediná naděje lidstva spočívala v tom, že se Kristus podvolil všemu, co bylo možné z rukou a srdcí lidí unést. (srv. TV 447.1)

Marek 14:53 Ježíše odvedli k veleknězi a shromáždili se [k němu] všichni velekněží, starší a učitelé Zákona.

DA – Touha věků 704.1 Kaifáš považoval Ježíše za svého soupeře. Dychtivost lidu naslouchat Spasiteli a jeho očividná ochota přijmout Ježíšovo učení vzbudily ve veleknězi trpkou závist. Když se však na vězně podíval, musel obdivovat Jeho vznešenost a důstojnost. Vnitřní hlas ho přesvědčoval, že tento člověk je spřízněný s Bohem. Kaifáš tento hlas však ihned s pohrdáním umlčel. Soudní síní zazněla jeho jízlivá žádost, aby Ježíš předvedl nějaký ze svých zázraků. Ale Spasitel jako by jeho slova a povýšený tón hlasu ani neslyšel. Zjevného rozdílu mezi Ježíšovým vznešeným klidem a Annášovou a Kaifášovou zlomyslnou podrážděností si všiml i zatvrzelý dav a kladl si otázku: Může být tento člověk, ze kterého vyzařuje božství, odsouzen jako zločinec? (srv. TV 448.4)

Marek 14:55-59 ⁵⁵Velekněží a celá velerada hledali proti Ježíšovi svědectví, aby ho odsoudili k smrti, ale nenalezali. ⁵⁶Neboť mnozí proti němu křivě svědčili, ale jejich svědectví nebyla stejná. ⁵⁷Někteří povstali a křivě proti němu svědčili: ⁵⁸„My jsme ho uslyšeli, jak říká: Já zbořím tuto svatyni udělanou rukama a ve třech dnech vybuduji jinou, ne rukama udělanou.“ ⁵⁹A ani tak jejich svědectví nebylo shodné.

DA – Touha věků 706.1 Ježíš trpělivě naslouchal rozporuplným svědeckým výpovědím. Na svoji obranu nepronесl jediné slovo. Nakonec byli zmateni i Jeho žalobci, nevěděli kudy kam a rozzuřilo je to. Vyšetřování k ničemu nevedlo, zdálo se, že jejich nástrahy a intriky selžou. Kaifáš byl zoufalý. Zbývalo jediné: přimět Krista k tomu, aby odsoudil sám sebe. Velekněz vstal ze své soudní stoličky, jeho tvář

planula hněvem a z jeho hlasu i vystupování vyplývalo, že by Ježíše nejraději usmrtil, kdyby to bylo v jeho pravomoci. Vykřikl: **Matouš 26,62** „*Nic neodpovídáš? Co tito lidé svědčí proti tobě?*“ (srv. TV 449.3)

DA – Touha věků 706.2 Ježíš zachoval klid. **Izajáš 53,7** „*Byl vystaven útlaku, ale pokořil se a neotevřel ústa: jako beránek vedený na porážku a jako ovce před stříhači byl němý, ústa neotevřel.*“ (srv. TV 450.1)

DA – Touha věků 706.3 Nakonec Kaifáš pozvedl pravici směrem k nebi a oslovil Ježíše formou slavnostní přísahy: **Matouš 26,63** „*Zapřísahám tě při živém Bohu, abys nám řekl, zda jsi Mesiáš, Syn Boží!*“ (srv. TV 450.2)

DA – Touha věků 706.4 K této výzvě už Kristus nemohl zůstat němý. Byl čas mlčet, ale také čas mluvit. Ježíš nepromluvil, dokud se Jej velekněz přímo nezeptal. Věděl, že když odpoví, bude to pro Něho znamenat jistou smrt. Otázku Mu položil nejvyšší představitel národa ve jménu Všemohoucího Boha. Kristus by neopomenul projevit náležitou úctu k zákonu. Navíc velekněz zpochybnil Jeho vztah k Otci. Spasitel musí jasně odhalit svůj charakter i své poslání. Již dříve řekl svým učedníkům: **Matouš 10,32** „*Ke každému, kdo se ke mně přizná před lidmi, se i já přiznám před svým Otcem, který je v nebesích.*“ Nyní tuto lekci zopakoval svým vlastním příkladem. (srv. TV 450.3)

DA – Touha věků 707.1 Všichni bedlivě sledovali Jeho tvář a napjatě poslouchali odpověď: **Matouš 26,64** „*Tys to řekl.*“ Zdálo se, že Jeho bledý obličej ozářilo nebeské světlo, a Ježíš dodal: „*Avšak pravím vám, od nynějška spatříte Syna člověka sedícího po pravici Moci a přicházejícího na nebeských oblacích.*“ (srv. TV 450.4)

DA – Touha věků 707.2 Z Kristova lidského těla na okamžik zazářilo božství. Velekněz se před pronikavým pohledem Spasitele zachvěl. Ježíš jako by četl jeho nejskrytější myšlenky a pronikal až do srdce. Na tento zkoumavý pohled pronásledovaného Božího Syna Kaifáš již nikdy nezapomněl. (srv. TV 450.5)

Marek 14:63-64 ⁶³Velekněz roztrhl svá roucha a říká: „*Nač ještě potřebujeme svědky?*“ ⁶⁴Slyšeli jste rouhání. Jak se vám to jeví?“ Všichni ho odsoudili, že je hoden smrti.